

ESO Cicle Superior EP 30 Març – 3 Abril 2009	DEPARTAMENT DE PASTORAL	 Col·legi Sant Gabriel Barcelona
	REFLEXIÓ SETMANA 27 CURS 2008/09	

(Dilluns)

Busca't un/a amic/ga. No fa falta que sigui algú perfecte, sinó que sigui simplement humà i amb un bon cor. Que sàpiga compartir dolors i alegries, parlar i saber callar, saber escoltar, que s'estimi la poesia, la matinada, el sol i la lluna. Que hagi rebut el do de l'amor, o que estigui a la recerca d'ell. Que sàpiga guardar un secret, i que confii en tu a l'hora de fer a algú les seves confidències. Ha de captar els teus dies tristos i respectar-los. Saber renunciar en favor dels altres.

Ha de tenir un ideal, i en cas de no tenir-lo, sentir el gran buit que això deixa. Ha de ser un/a amic/ga que tingui ressonàncies humanes, voluntat d'integrar-se al món i, en cas de no ser molt popular, que no l'importi gaire.

PREGÀRIA:

Apostem per Tu, Pare, avui més que ahir. Afiança aquesta fe que no neix de la força dels diners, ni de la ciència, sinó del testimoni dels creients, i de la teva Paraula. T'ho demanem per Jesús, que va ser el primer en apostar, contra tot pronòstic. Amén.

(Dimarts)

Si mai t'arrisques a perdre, mai tindràs l'oportunitat de guanyar.

Si mai afrontes la pena de l'acomiadament, mai tindràs l'oportunitat de gaudir de l'alegria de la retrobada.

Si mai treballes la terra, mai tindràs l'oportunitat de recollir fruit.

Si mai reconeixes les teves culpes, mai gaudiràs d'una frase de perdó.

Si mai enfrontes la por de deixar de ser com ets, mai descobriràs l'alegria de ser com pots ser de veritat.

Si mai t'arrisques a creuar el riu, mai descobriràs que t'espera a l'altra vora.

PREGÀRIA:

T'agraïm, oh Déu, l'alegria de la trobada amb Jesucrist, el teu Fill, perquè és Bona Notícia per a tots. Perquè el sentim a prop, cada dia, a través de la pregària, i perquè ens encomana la seva força i ens regala la seva companyia, estimulante i que ens compromet.

(Dimecres)

Déu té maneres divertides i encara creatives de comunicar-se amb nosaltres, per guiar-nos... Només hem d'estar atents i obeir-lo.

Un dia, un jove creient anomenat Joan seia a la parada de l'autobús tot esperant-lo. Avorrit per la llarga espera, va començar a mirar el seu voltant tot distret, i la seva mirada es va aturar en un home gran amb roba estrident, cabells llargs i bruts, i aspecte de rodamón. Caminava vacil·lant i en un moment donat va caure. El jove, inconscientment, va riure de la situació, i de sobte, la botzina d'un camió va provocar un sobresalt en ell. El camió portava dalt de la cabina una llegenda "Peques".

Segurament el rètol responia a un malnom del camioner o la seva família, però pel noi el missatge era directe. Es va quedar atònit de la manera com Déu li havia comunicat el seu parer. Ràpidament, va adreçar-se a l'home i el va ajudar a aixecar-se.

PREGÀRIA:

No creu en Tu, Senyor, qui no t'ha provat. Estimes amb el mateix Amor a tots. On ets Tu, floreix la vida amb l'empenta verda de la primavera. Dóna'ns valor per a afrontar la tragèdia, per a mirar-la cara a cara i traspasar des de ara el mur de la mort, amb una vida de ressuscitats. Amén.

(Dijous)

I d'aquí en set, Dijous Sant: Reviurem la santa Cena de Jesús. Dia de l'Amor fratern, de la institució de l'Eucaristia i del Sacerdoci.

Sóc una persona impulsiva, i el meu caràcter em feia rebentar a la menor provocació. La major part de les vegades, després dels incidents, em sentia avergonyit i m'esforçava per consolar qui havia estat objecte del meu mal caràcter.

Un dia, un amic que em va veure demanant perdó després d'una explosió d'ira, em va donar un paper en blanc. Em va dir que l'arrugues i ho vaig fer.

Després em va dir: -Ara, estira'l de nou. Ho vaig intentar, però evidentment no ho vaig aconseguir, ja que tot i estirat, estava ple d'arrugues.

L'amic em va dir: El paper és com el cor de les persones, la impressió que deixes en aquest cor que has lastimat amb les teves paraules o accions, és com les arrugues del paper. No s'esborren del tot. Encara que intentem corregir l'error, aquest ja estarà "marcat".

Mirem de deixar les mínimes arrugues en els cors dels qui ens envolten.

PREGÀRIA:

Tu ets, Déu, nostre Senyor, la nostra recompensa. Dóna'ns aquest amor teu que produeix vertigen. Ens ensenyarà gratuïtat i servei. Aprendre a no passar factura perquè el nostre premi ets Tu mateix. T'ho demanem per Jesús que donà la seva vida de franc. Amén.

No ets pessimista perquè estiguis trist per una ferida profunda en el cor, o un conjunt de mals que t'afligeixen. No ets un pessimista perquè estàs molt entristit i angoixat pel sofriment dels innocents al món, per la violència o la injustícia.

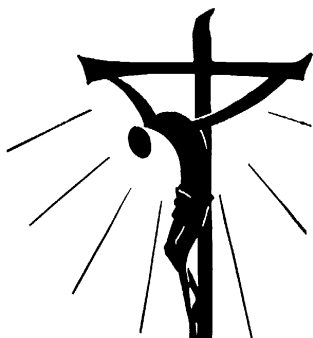
Pessimista és aquell que viu tota la seva vida en una habitació fosca i que segueix desenvolupant idees fosques. És aquell que anuncia pluges quan llueix el sol, que quan tot va bé assegura que durarà poc, que s'interroga envers les veritables intencions d'una persona amable.

El pessimista no s'enterra de les bones notícies mai, perquè les ignora, les malversa, les oculta. Sempre nota més el dolor, i això li enmascara les nombroses alegries que té la vida.

PREGÀRIA:

Jo sóc la Vida. Qui és qui crida?
Jesús, des de la Creu.
Jo sóc la Resurrecció i la Vida
Qui creu en Mi,
encara que hagi mort, viurà.
En la negra foscor de Divendres Sant,
creiem, sense veure, en l'aurora.
Jesús viu! N'estem convençuts.

(Divendres)

I d'aquí en set, Divendres Sant: Reviurem Passió i Mort de Jesús a la Creu. D'ella brollen la vida i la salvació per a tota la humanitat.

**Jesús ha vençut la mort
i ens crida a viure
la seva Pasqua.**